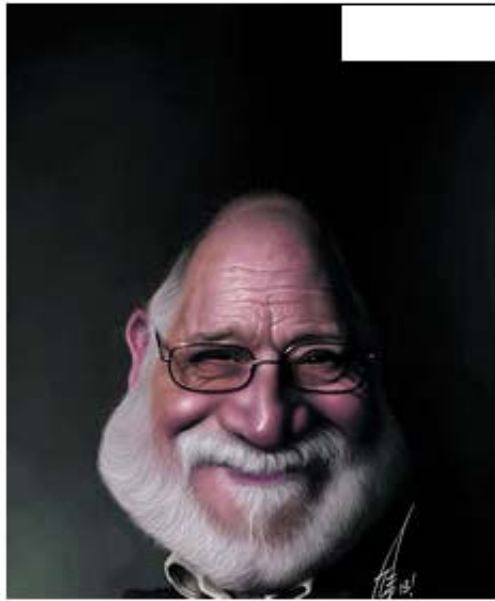


Carta a Arcadi Oliveres: 'Radicalment humil'

ALBERT OM | Actualitzada el 16/02/2013 00:00



ÀLEX GALLEGO

Paco Candel. Barba blanca, ulleres, formació cristiana, inquietuds múltiples i un anar pel món amb la cara ben alta, però sense voler cridar mai l'atenció sobre tu mateix. El que importa és allò que es denuncia i no qui ho fa.

Podries apuntar-te, per exemple, el mèrit d'haver defensat tota la vida moltes de les reivindicacions socials que ara semblen àmpliament compartides. I no ho fas. Les continues explicant a totes les conferències on participes, amb la mateixa voluntat didàctica i revolucionària del primer dia. I ja fa molts dies d'aquell primer dia. L'any que jo vaig néixer, tu ja estaves amb altres estudiants antifranquistes tancat a la Caputxinada. Era el 1966. Després van venir l'Assemblea de Catalunya, la Marxa per la Llibertat, el moviment veïnal, l'objecció fiscal a l'exèrcit, la insubmissió a la mili, el "No a la guerra" i els indignats de plaça Catalunya.

Per això deia que el teu cas era tan singular. D'una banda, molta gent que va lluitar contra Franco pensa que ara ja no els toca a ells ser al peu del canó. De l'altra, bona part dels líders dels actuals moviments socials van néixer quan ja s'havia mort el dictador. La sensació, en canvi, és que tu sempre has estat al mateix lloc. Que tota la vida has perseguit els ideals de justícia i pau, de dignitat per a les persones, i que ha sigut el món el que, atropellat per la crisi, sembla que ara viatgi a tota velocitat cap a les teves posicions.

La coherència és una virtut tan difícil de tenir i de mantenir que, en el teu cas, fins i tot pot arribar a espantar els que no hem sabut practicar-la amb aquesta fermesa. No s'adverteixen escletxes entre la manera com penses, la manera com parles i la manera com vius. Reconforta que el degà de l'activisme a Catalunya estigui més actiu que mai, i tan humil com sempre.

P.D. Dimarts et vaig venir a escoltar en un diàleg amb Teresa Forcadès al monestir de Pedralbes. Segons Forcadès, el món no està acabat ni ho estarà; ara farem la revolució, va dir, i immediatament després l'haurem de continuar. Em va semblar entendre per què no has abandonat mai la lluita.



Tots els articles de:
[Albert Om](#)